

פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי

ביאור בדרך אפשר

1 וסיבה לפדה בשלום נפשי. היינו שאפשר יכול להיות פדיה
 2 ושחורר באפן של מלחמה עם האויב שיש צורך להשתחרר ממנו,
 3 והמעלה בפדיה זו בה מדובר בפסוק זה היא - פדה בשלום ללא
 4 מלחמה. והטעם על זה שפדה בשלום נפשי והפדיה היא ללא
 5 מלחמה ומאבק הוא, כי

6 ברבים היו עמדי. וצריך
 7 להבין מהו ענין התוכן
 8 והמעלה המיוחדת של פדה
 9 בשלום דקא, לעומת פדיה
 10 באמצעות מאבק ומלחמה
 11 והשיכות הקשר התוכני
 12 הפנימי דברבים היו עמדי
 13 לפדה בשלום שבגללו
 14 "ברבים היו עמדי" זו סיבה
 15 ונימוק לכך שהפדיה היא בשלום.
 16 והנה בדרשת רבותינו
 17 ז"ל על פסוק זה, כל
 18 העוסק בתורה
 19 ובגמילות-חסדים

נפשי. היינו שאפשר להיות פדיה באפן של מלחמה,
 והמעלה בפדיה זו היא - פדה בשלום. והטעם על זה
 שפדה בשלום נפשי הוא, כי ברבים היו עמדי. וצריך
 להבין מהו ענין פדה בשלום דקא, והשיכות דברבים
 היו עמדי לפדה בשלום. והנה בדרשת רבותינו ז"ל על
 פסוק זה, כל העוסק בתורה ובגמילות-חסדים ומתפלל
 עם הצבור כו', פירש רש"י, תורה דכתיב⁶ וכל נתיבותיה
 שלום, וכן גמילות-חסדים נמי שלום הוא, ומתפלל עם
 הצבור הוא ענין כי ברבים היו עמדי (כדפירש רש"י
 שם, כי ברבים היו עמדי, שהתפללו עמי). והינו, שג'
 ענינים אלו, תורה וגמילות-חסדים ותפלה בצבור,
 מחלקם לב' חלוקות. תורה וגמילות-חסדים הוא ענין
 בשלום, ותפלה בצבור הוא ענין כי ברבים היו עמדי.
 וצריך להבין מה שמחלק ג' ענינים אלו לשתי חלוקות.

גם צריך להבין מה שאמרו כל העוסק כו', שמדבר כאן
 בענין האדם העוסק בתורה כו' ולא בענין התורה
 וגמילות-חסדים ותפלה בצבור עצמם, כלשון המרגל
 בכמה מקומות, כמו על שלשה דברים העולם עומד,
 על התורה ועל העבודה ועל גמילות-חסדים⁷ (ולא כל
 העוסק בתורה בעבודה ובגמילות-חסדים מעמיד הוא
 את העולם), והלשון כאן הוא מה
 העוסק כו' תוך התייחסות
 לאדם.

ג) ויבן זה בהקדים מה שכתוב⁸ יודוך ה' כל
 מעשיך וחסידך יברכוכה, ואיתא בזהר⁹ דפרוש יברכוכה
 הוא יברכו פה. ומבאר אדמו"ר (מהורש"ב)
 נשמתו-עדן (במאמרו 'דבור המתחיל' פדה
 בשלום העת"ר¹⁰), דכה הוא מלכות¹¹, ספירת
 המלכות העליונה (כמבואר בהמשך תער"ב ש"כה" הוא
 "כמו כף הדמיון לבד... כמו על דרך משל דבר המוסתר ומופלא
 מהשגת בני אדם ורוצה להבינו לזולתו, מראה אליו בדמות לומר

שאותו הדבר המופלא יובן על דרך דוגמה מדבר זה המושג ומוכן, ואזי יאמר
 כה, דאם ה" מראה לו גופו של הדבר המוסתר לא ה" אומר כה הוא הדבר
 אלא זה הוא הדבר, היינו מהות אותו הדבר עצמו מבלי הצטרפות לדוגמה
 כו', אבל כאשר מראה רק דוגמת הדבר אומר כה כו'. וכמו כן בחי' מלכות
 דעצמות האורות דאצילות מתעלמים לגמרי... ונותר רק מעין דמות של
 האורות העליונים) ו'יברכו כה' הוא להביא ברכה היינו להמשיך

נפשי. היינו שאפשר להיות פדיה באפן של מלחמה,
 והמעלה בפדיה זו היא - פדה בשלום. והטעם על זה
 שפדה בשלום נפשי הוא, כי ברבים היו עמדי. וצריך
 להבין מהו ענין פדה בשלום דקא, והשיכות דברבים
 היו עמדי לפדה בשלום. והנה בדרשת רבותינו ז"ל על
 פסוק זה, כל העוסק בתורה ובגמילות-חסדים ומתפלל
 עם הצבור כו', פירש רש"י, תורה דכתיב⁶ וכל נתיבותיה
 שלום, וכן גמילות-חסדים נמי שלום הוא, ומתפלל עם
 הצבור הוא ענין כי ברבים היו עמדי (כדפירש רש"י
 שם, כי ברבים היו עמדי, שהתפללו עמי). והינו, שג'
 ענינים אלו, תורה וגמילות-חסדים ותפלה בצבור,
 מחלקם לב' חלוקות. תורה וגמילות-חסדים הוא ענין
 בשלום, ותפלה בצבור הוא ענין כי ברבים היו עמדי.
 וצריך להבין מה שמחלק ג' ענינים אלו לשתי חלוקות.
 גם צריך להבין מה שאמרו כל העוסק כו', שמדבר כאן
 בענין האדם העוסק בתורה כו' ולא בענין התורה
 וגמילות-חסדים ותפלה בצבור עצמם, כלשון המרגל
 בכמה מקומות, כמו על שלשה דברים העולם עומד,
 על התורה ועל העבודה ועל גמילות-חסדים⁷ (ולא כל
 העוסק בתורה בעבודה ובגמילות-חסדים מעמיד הוא
 את העולם), והלשון כאן הוא מה
 העוסק כו' תוך התייחסות
 לאדם.
 ג) ויבן זה בהקדים מה שכתוב⁸ יודוך ה' כל
 מעשיך וחסידך יברכוכה, ואיתא בזהר⁹ דפרוש יברכוכה
 הוא יברכו פה. ומבאר אדמו"ר (מהורש"ב)
 נשמתו-עדן (במאמרו 'דבור המתחיל' פדה
 בשלום העת"ר¹⁰), דכה הוא מלכות¹¹, ספירת
 המלכות העליונה (כמבואר בהמשך תער"ב ש"כה" הוא
 "כמו כף הדמיון לבד... כמו על דרך משל דבר המוסתר ומופלא
 מהשגת בני אדם ורוצה להבינו לזולתו, מראה אליו בדמות לומר
 שאותו הדבר המופלא יובן על דרך דוגמה מדבר זה המושג ומוכן, ואזי יאמר
 כה, דאם ה" מראה לו גופו של הדבר המוסתר לא ה" אומר כה הוא הדבר
 אלא זה הוא הדבר, היינו מהות אותו הדבר עצמו מבלי הצטרפות לדוגמה
 כו', אבל כאשר מראה רק דוגמת הדבר אומר כה כו'. וכמו כן בחי' מלכות
 דעצמות האורות דאצילות מתעלמים לגמרי... ונותר רק מעין דמות של
 האורות העליונים) ו'יברכו כה' הוא להביא ברכה היינו להמשיך
 גמילות-חסדים ותפלה בצבור, מחלקם לב' חלוקות שתי קבוצות של דברים שונים החלוקים זה מזה. תורה
 וגמילות-חסדים הוא ענין בשלום וקשור עם דברי הכתוב "פדה
 בשלום", ותפלה בצבור הוא ענין כי ברבים היו עמדי. וצריך
 להבין מה שמחלק ג' ענינים אלו לשתי חלוקות והרי מפשטות
 לשון הגמרא משמע שמדובר בשלושה דברים בעלי מכה משותף אחד.

(6 משלי ג, יז. 7 אבות פ"א מ"ב. 8 תהלים קמה, י. 9 ח"ב עט, ב. ח"ג קמו, א. רסז, א. 10 נדפס בקונטרס בפ"ע קה"ת, ה'תשל"א). ולאח"ז - בהמשך תער"ב ח"ב ע' תשסו ואילך. 11 כמבואר בארוכה בהמשך הנ"ל פשמ"ח ואילך (ע' תשסו ואילך).